

tence paa dette Omraade. Arbejdsorganisationens Opgave var derfor at udarbejde internationale Arbejdskonventioner angaaende de Principper, som indeholdes i Forslaget til Resolution og i den til Resolutionen knyttede Fortegnelse over Punkter, som var egnede til at optages i internationale Regler. Det økonomiske og sociale Raad kunde ikke vedtage Konventioner af denne Art, og selv om det forsøgte at gøre noget saadant, besad Raadet ikke det nødvendige Organ til Overvaagelse af, at en saadan Konvention blev overholdt.

Endelig udtalte Repræsentanten for de kanadiske Arbejdsgivere paa Arbejdsgivergruppens Vegne, at Arbejdsorganisationen var fuldstændig kompetent til at behandle Spørgsmaal om Ret til Foreningsfrihed for Arbejdere og Arbejdsgivere samt de herhenhørende Spørgsmaal om Forholdet mellem Arbejdsgivere og Arbejdere.

Den czechoslovakiske regeringsdelegerede understregede Nødvendigheden af et fuldstændigt Samarbejde mellem Den internationale Arbejdsorganisation og de Forenede Nationer.

Som næste Punkt i Generaldebatten drøftede Kommissionen, i hvilket Omfang og paa hvilket Tidspunkt der skulde søges udarbejdet internationale Regler vedrørende de forelagte Spørgsmaal.

Der henvises herom til Rapportens Konklusion, som omtales nedenfor.

Som sidste Punkt paa Generaldebatten behandlede Kommissionen Spørgsmaalet om Oprettelse af en international Kontrol med Gennemførelse af Foreningsfrihed for saa vidt angaar Arbejdsgiver- og Arbejderorganisationer.

De regeringsdelegerede fra Frankrig, Polen og Czekoslovakiet var enige i Verdenssammenslutningen af Fagforbunds Forslag om Nødvendigheden af en saadan international Kontrol; den belgiske regeringsdelegerede mente, at Organet burde sortere under Den internationale Arbejdsorganisation, medens de polske og czechoslovakiske regeringsdelegerede gav Udtryk for, at Organisationen vilde være i Stand til at handle med større Effektivitet, hvis den var underlagt det økonomiske og sociale Raad.

Den britiske regeringsdelegerede fremhævede overfor Kommissionen de praktiske Vanskeligheder, som vilde møde et Organ af denne Art, fordi Staterne, saaledes som Erfaringerne havde vist, var ret utilbøjelige til at opgive en Del af deres nationale Suverænitet.

Efter en længere Drøftelse vedtog Kommissionen et Forslag fremsat af den britiske regeringsdelegerede, hvorefter Den internationale Arbejdsorganisations Styrelsesraad skulde overveje Spørgsmaalet om at oprette et internationalt Organ til Kontrol af Foreningsfriheden og afgive Rapport herom til den 31. Arbejdskonference i 1948.

Komiteen gik herefter over til en Drøftelse af de enkelte Punkter i den Kommissionen forelagte, af Arbejdsbureauet udarbejdede Rapport. Efter en Gennemgang af de 2 første Afsnit af den foreslaaede Resolution vedtog Kommissionen at foretage en Deling af det Materiale, der var forelagt den, saaledes at Kommissionens Rapport konkluderede i:

1. Forslag til Resolution vedrørende Foreningsfriheden og Beskyttelse af Retten til at organisere sig og afslutte kollektive Overenskomster.

Denne Resolution omfatter Afsnit 1 og 2 af Arbejdsbureauets Rapport som ændret under Behandlingen i Kommissionen og hertil slutter sig: